

Dr. Pallos László

Állami-díjas, címzetes egyetemi tanár, a kémia tudomány doktora

1929-ben született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelét 1951-ben szerezte, száma: 672.

Vegyésmérnöki tanulmányai alatt, harmadéves korában meghívást kapott a Budapesti Műszaki Egyetem Szerves Kémiai Intézetébe mint akadémiai kutató gyakornok. 1951-től 1960 májusáig tudományos munkatárs, majd egyetemi tanársegéd volt a Zemplén professzor tanszékén. Ezt követően átvette az Egyesült Gyógyszer- és Tápszergyár kutató-laboratóriumának vezetését. 1976 és 1979 között a Gyógynövénykutató Intézet tudományos igazgatóhelyettese volt Budakalászon. 1979 és 1989 között, nyugdíjba vonulásáig, az EGIS Rt. kutatási igazgatója volt vezérigazgató helyettesi rangban. 1965-ben a kémiai tudományok kandidátusa, 1980-ban a kémiai tudományok doktora lett. 1981-től címzetes egyetemi tanárrá nevezték ki. 75 tudományos közleményt írt, és számos könyv szerzője, társszerzője volt. Mindegy 70 magyar alapszabadalmat közel 400 külföldi bejelentés védte. 1994 és 1997 között az MTA Közgyűlési képviselője, a Doktori Tanács tagja, az Európai Gyógyszerkémiai Szövetség Management Committee-nek tagja, a Magyar Kémikusok Egyesületének alelnöke. Az MTA Szerves- és Biomolekuláris Bizottsága, a Flavonoidkémiai Munkabizottság tagsága mellett több tudományos bizottságban tevékenykedik a mai napig.

Munkásságát 1985-ben Állami-díjjal, 2000-ben NOVICARDIN 2001-ben Preisich Miklós-díjjal ismerték el. A Kiváló Feltaláló kitüntetést háromszor nyerte el.

Az Egyetem Tanácsa **arany diploma** adományozásával ismerte el értéke mérnöki tevékenységét.